



**REPUBLIKA HRVATSKA**  
**Visoki trgovački sud Republike Hrvatske**  
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 4 PŽ-2718/2021-2

## U IME REPUBLIKE HRVATSKE

### PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednika vijeća, Dubravke Zubović, suca izvjestitelja i Nevenke Baran, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja INDUSTROGRADNJA d.d., Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB 03714155365, kojeg zastupa punomoćnik Maja Wosner, odvjetnica u Zagrebu, protiv 1. tuženika KSENIJE ZORC, Rijeka, Vrtlarski put 21, OIB 83465742411 i 2. tuženika DARKA ZORCA, Rijeka, Agatićeva 6, OIB 34200203602, koje zastupa punomoćnik Goran Marjanović, odvjetnik u Rijeci, radi utvrđenja, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-91/2020-13 od 26. ožujka 2021., u sjednici vijeća održanoj 8. veljače 2022.

presudio je

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-91/2020-13 od 26. ožujka 2021.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-91/2020-13 od 26. ožujka 2021. u točki I. izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da sud utvrdi da je osnovano tužiteljevo osporavanje u stečajnom postupku, koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod poslovnim brojem St-529/17, u odnosu na tražbinu tuženika u iznosu od 9.765,73 kn. Točkom II. izreke određeno je da je tužitelj dužan tuženicima naknaditi parnične troškove u iznosu od 3.093,75 kn.

2. Tužitelj je podnio žalbu protiv presude zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka. U žalbi navodi da je ovršna isprava – pravomoćna presuda Općinskog suda u Rijeci broj P-2312/07, iz koje proizlazi tražbina tuženika, izgubila svoju pravnu snagu, zbog čega nije moguće ostvarenje tražbine u stečajnom postupku. Ukazuje na to da je tražbina tuženika nastala prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe i da su tuženici zakasnili s prijavom svoje tražbine u tom postupku. Ističe da pravne posljedice otvaranja postupka predstečajne nagodbe nastaju za sve tražbine vjerovnika prema dužniku koje su nastale do otvaranja

postupka, kao i da su tuženici bili dužni svoju tražbinu prijaviti u postupku predstečajne nagodbe u propisanom roku. Dalje navodi da je učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku, jer predmet ovog postupka nije preispitivanje dopuštenosti vođenja parničnog postupka iz kojeg potječe ovršna isprava. Predlaže da ovaj žalbeni sud preinači prvostupanjsku presudu, tako da prihvati tužbeni zahtjev, podredno, da je ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

3. Žalba je neosnovana.

4. Pobjana presuda ispitana je na temelju odredaba čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

5. Predmet spora je utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine tuženika u iznosu od 9.765,73 kn, prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Varaždinu pod poslovnim brojem St-529/17, kao tražbine drugog višeg isplatnog reda.

6. Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da je tužitelj, kao stečajni vjerovnik, pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Varaždinu broj St-529/17-265 od 4. srpnja 2019. upućen na pokretanje parničnog postupka radi utvrđivanja osnovanosti osporavanja tražbine tuženika prijavljene u stečajnom postupku nad dužnikom Isto d.d. u stečaju te da je pravodobno podnio tužbu.

7. Nadalje, prvostupanjski sud je utvrdio da za osporenu tražbinu postoji ovršna isprava - presuda Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-2312/07 od 4. prosinca 2014., koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Osijeku poslovni broj Gž-2714/15-3 od 14. travnja 2016. i donesena protiv društva Industrogradnja Grupa d.d. (pravnog prednika društva Isto d.d. u stečaju), zatim, da je nad društvom Industrogradnja Grupa d.d. postupak predstečajne nagodbe otvoren 3. siječnja 2013., a pravomoćnim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj Stpn-332/14-102 od 5. rujna 2014. odobrena je predstečajna nagodba, kao i da tuženik nije pravovremeno prijavio svoju tražbinu u tom postupku.

8. S obzirom na to da su tuženici ishodili pravomoćnu presudu protiv stečajnog dužnika, koja je svojstvo pravomoćnosti stekla nakon okončanja postupka predstečajne nagodbe nad pravnim prednikom stečajnog dužnika, kao i da dužnik, unatoč tome što je parnica bila u tijeku u trenutku otvaranja postupka predstečajne nagodbe, nije u skladu s odredbom čl. 42. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12 i 144/12) prijavio tražbinu u tom postupku, što ne može ići na štetu tuženika, prvostupanjski sud je zaključio da ovršna isprava nije izgubila svoju pravnu snagu, pa je, imajući u vidu da tražbina tuženika nije ispunjena, odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

9. Donošenjem pobijane presude nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti pa ni ona na koju ukazuje žalitelj. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud nije ispitivao je li bilo dopušteno vođenje parničnog postupka iz kojeg potječe ovršna isprava na kojoj se temelji tražbina tuženika.

10. Pravilno je stajalište prvostupanjskog suda da pitanje dopuštenosti vođenja parničnog postupka (u kojem je donesena ovršna isprava), zbog neprijavlivanja tražbine u postupku predstečajne nagodbe, ne može biti predmet ovog postupka. Naime, predmet ovog postupka je utvrđenje osnovanosti osporavanja tuženikove tražbine za koju postoji ovršna isprava (presuda). Isto tako, tužitelj nije rješenjem donesenim u stečajnom postupku upućen na parnicu čiji je predmet utvrđenje osporene tražbine, jer za tu tražbinu već postoji ovršna isprava kojom je utvrđeno da je tuženikova tražbina osnovana. Predmet ove parnice je utvrđenje osnovanosti osporavanja tražbine za koju postoji ovršna isprava odnosno postoje li razlozi zbog kojih se ta tražbina ne bi mogla ostvariti u stečajnom postupku, kao postupku generalne ovrhe (čl. 2. st. 2. Stečajnog zakona, „Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17).

11. Nisu osnovani žalbeni navodi da su nepravilno primijenjene odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, pa ni odredba čl. 71. st. 1. toga Zakona, prema kojoj pravne posljedice otvaranja postupka predstečajne nagodbe nastaju za sve tražbine vjerovnika prema dužniku nastale do otvaranja tog postupka. Unatoč tome što tuženici u postupku predstečajne nagodbe (koji se vodio nad pravnim prednikom stečajnog dužnika) nisu pravodobno prijavili svoju tražbinu, nastalu prije otvaranja tog postupka, zbog čega ona u tom postupku nije utvrđena, to ipak ne znači da ne mogu osnovano prijaviti tu tražbinu u stečajnom postupku. Dužnik je, naime, na temelju odredbe čl. 42. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, bio dužan uvrstiti predmetnu tražbinu u izvješće o financijskom stanju i poslovanju kao obvezu prema vjerovniku, a u slučaju da je to učinio, predmeta tražbina bi bila ispitana u postupku predstečajne nagodbe u skladu s odredbom čl. 60. st. 3. navedenog Zakona. Prema tome, obveza prijave tražbine u predstečajnom postupku postoji kako za vjerovnika, tako i za dužnika, što u situaciji kada u trenutku otvaranja postupka predstečajne nagodbe vjerovnik vodi parnični postupak protiv dužnika, znači da je dužnik znao za tražbinu tuženika i da je bio dužan uvrstiti je u izvješće o financijskom stanju i poslovanju.

12. Stoga valja zaključiti da u konkretnom slučaju nepravovremeno podnesena prijava vjerovnika u postupku predstečajne nagodbe ne može imati negativnu posljedicu na pravovremenu (kasniju) prijavu tražbine u stečajnom postupku nad dužnikom. Nametanje obveze prijave tražbine isključivo vjerovnicima, ovdje tuženicima, po ocjeni ovog suda, predstavljalo bi za njih nerazmjerni teret. Iz toga slijedi da tužitelj nije dokazao osnovanost svoga osporavanja pa je prvostupanjski sud pravilno odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

13. Odluka o parničnim troškovima ispitana je kvalitativno i kvantitativno, dakle, kako po osnovi u smislu čl. 154. st. 1. ZPP-a, tako i u odnosu na visinu dosuđenih troškova u smislu čl. 155. ZPP-a te je utvrđeno da je pravilna i zakonita.

Osim toga, žalitelj u žalbi ni ne obrazlaže razloge zbog kojih osporava odluku o parničnim troškovima.

14. Slijedom navedenog, valjalo je, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, odbiti tužiteljevu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

Zagreb, 8. veljače 2022.

Predsjednik vijeća  
Branka Šabarić Zovko

Broj zapisa: **eb2ff-c44bf**

Kontrolni broj: **017ad-8c76a-79314**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:  
CN=BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE  
HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.